

der ere fordelagtigere end de andre, til Priser altsaa, som ere over de Priser, som det almindelige aabne Marked byder? Det forstaaer jeg ikke. Jeg tror, at Forholdet vil udvikle sig saaledes, at Hypotekbanken med Hensyn til Berigtigelsen af Laan vil indskrænke sig dertil, at den efter Ordre udsærdiger saa og saa meget Papir, som saa leveres til Laantagerne under Navn af Hypotekbankobligationer, idet de afleveres til Kreditforeningernes egen Bestemmelse. Jeg tror ikke, at man vil kunne gøre Regning paa ved Hypotekbankens umiddelbare Disposition at opnaa højere Pris paa Obligationerne end den sædvanlige Børsnotering for Papirerne. Vi maa jo erindre, at det er ikke, som naar man stifter Statslaan, hvor det er et helt nyt Papir, der kommer frem paa Markedet. Her vil det være saaledes, at Termin efter Termin bliver den cirkulerende Masse af Hypotekbankobligationer forøget med saa og saa meget, og det er altsaa ikke dette plus af disse Obligationer, der kommer til at bestemme Kursen. Kursen paa dette Papir vil væsentlig blive bestemt af den Masse, der allerede er ude deraf, og som efter saa Aars Forløb vil være mange, mange Gange overvejende det, der kommer frem i hver enkelt Termin. Man kan paa ingen Maade gøre Slutninger fra, hvilken Pris der kan indvindes for et nyt stort Statslaan ved Forhandlinger i Udlandet derom, til, hvad der kan opnaas mere, ved at en Bank, en Hypotekbank er Sælger af et plus af Papirer, hvoraf der allerede er en stor Masse til Stede i Verden, naar der ved Siden af, at Banken disponerer derover, i selve Salgsterrimin tillige er 10 til 20 andre, der ogsaa sælge det samme Papir. Prisen vil omtrent blive den sædvanlige Børsnotering, og jeg ser ikke, der er nogen særlig Grund til at gaa til dette Omstøb at lade Hypotekbanken sælge dem, for at remittere Pengene til Kreditforeningerne.

Der er en lille Bemærkning, jeg vil gøre i Anledning af andet Stykke i Endringsforslaget under Nr. 10, hvor der jo staar — hvad der ser meget tilfredsstillende ud — at: „er Bankens Tilgodehavende ikke fuldt berigtiget inden 4 Maanedes efter Forsaldsdagen, er den berettiget til at overtage Administrationen af den eller de Serier, hvormed de paagældende Laaneinstitutter ere interesserede i Hypotekbanken.“ Det ser overmaade betryggende ud, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der i mine Tanker hæfter en stor Usikkerhed ved Realisationen deraf; thi paa hvilken Maade har man egentlig tænkt sig, at Hypotek-

banken i Tilfælde af mislig Betaling skulde bryde ind hos Kreditforeningen og sige: Nu overtage vi Administrationen, ikke af hele Kreditforeningen, men af den og den Serie? Hvorledes skulde man komme ud af hele den Sag? Det gad jeg dog egentlig vide. Dersom det er en hel Kreditforening, der bliver stillet under Administration, kan jeg overmaade godt forstaa, at saa lægger man Haand paa den og siger: Her er Personale og Kontorer, vær saa god; nu lystre I os, og nu arbejde I for os. Men naar det kun gælder disse enkelte Serier, som ere knyttede til Hypotekbanken, ser jeg virkelig ikke, hvorledes Hypotekbanken skulde i alt Hald let kunne administrere disse Serier. Det ser jeg ikke. Tanken er fuldstændig rigtig, men jeg mener kun, at det har sine Usikkerheder at udføre den.

Til Endringsforslaget under Nr. 13 skal jeg gøre en Bemærkning, fordi det forekommer mig, at der er kommet en Sætning ind, som egentlig ikke mere hører hjemme der. Den findes midt i andet Stykke og gaar ud paa, at naar Garantifonden er bleven angreben, enten derved, at der er blevet laant paa Papirer, eller derved, at der er solgt Papirer, skulle disse restitueres. Det er rigtigt, men saa skal der endvidere godtgøres Statskassen den i Mellemtiden udlagte Rente. Den har jo imidlertid ikke noget at saa tilbagebetalt. Jeg ved ikke ret, hvad Meningen er dermed. Den, der har udlagt Renten for, hvad der er brugt af Garantifonden, er jo selve Garantifonden; den har maattet udlægge Renten for det, der er forvundet af Garantifonden. Der staar intet Sted i hele Lovforslaget noget om, at Statskassen skal træde til og udlægge Renter for den Del af Garantifonden, som bliver spist op. Naar det ikke staar nogetsteds i Loven, kan jeg ikke forstaa, at der kan komme til at staa i § 10, at dette Rentebeløb skal godtgøres Statskassen. — Det er meget rigtigt blevet bemærket af det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard), at naar Administrationen skulde koste $\frac{1}{16}$ pCt. aarlig, hvilket svarer omtrent til $1\frac{1}{2}$ pCt. en Gang for alle, vilde der undtagelsesvis ikke være tjent noget ved hele Historien. Jeg tror, det ærede Medlem har ganske Ret heri; jeg tror ikke, at Differencen mellem Kursen paa solide Kreditforeningsobligationer og Hypotekbankens Obligationer vil blive større. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem har Ret, men et andet Spørgsmaal er, om det ærede Medlem har Ret i, at det saa ogsaa er rigtigt, at man har nedsat denne $\frac{1}{16}$ Procent aarlig, som nu efter Endringsforslaget, til $\frac{1}{8}$ pCt. en